

Ovaj dokument služi samo u informativne svrhe i institucije EU ne preuzimaju nikakvu odgovornost za njegov sadržaj

- **B** DIREKTIVA EVROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA 94/62/EZ
od 20. decembra 1994.
o ambalaži i ambalažnom otpadu
(Sl. gl. L 365, 31.12.1994., str. 10)

Izmjenjena i dopunjena:

	Službeni glasnik		
	Br.	Stranica	Datum
► M1 Uredbom (EZ) br. 1882/2003 Evropskog parlamenta i Vijeća od 29. septembra 2003.	L 284	1	31.10.2003.
► M2 Direktivom 2004/12/EZ Evropskog parlamenta i Vijeća od 11. februara 2004.	L 47	26	18.02.2004.
► M3 Direktivom 2005/20/EZ Evropskog parlamenta i Vijeća od 9. marta 2005.	L70	17	16.03.2005.
► M4 Uredbom (EZ) br. 219/2009 Evropskog parlamenta i Vijeća od 11. marta 2009.	L 87	109	31.03.2009.

▼B

**DIREKTIVA EVROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
94/62/EZ
od 20. decembra 1994.
o ambalaži i ambalažnom otpadu**

EVROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EVROPSKE UNIJE,

imajući u vidu Ugovor o osnivanju Evropske zajednice, a posebno njegov član 100.a,

imajući u vidu prijedlog Komisije¹,

imajući u vidu mišljenje Ekonomskog i socijalnog odbora²,

djelujući u skladu sa postupkom utvrđenim u članu 189.b Ugovora³,

s obzirom na to da bi različite nacionalne mjere za upravljanje ambalažom i ambalažnim otpadom trebale biti usklađene, kako bi se sa jedne strane spriječio bilo kakav njihov uticaj na životnu sredinu ili kako bi se taj uticaj smanjio čime se obezbjeđuje visok stepen zaštite životne sredine, te kako bi se sa druge strane osiguralo djelovanje unutrašnjeg tržišta i izbjegle prepreke trgovini, kao i narušavanje i ograničavanje konkurencije u Zajednici,

s obzirom na to da je najbolji način za sprečavanje nastanka ambalažnog otpada smanjenje ukupne količine ambalaže;

s obzirom na to da je u vezi sa ciljevima ove direktive važno poštovanje opšteg načela da mjere koje je usvojila jedna država članica ne smiju negativno uticati na sposobnost drugih država članica da dostignu ciljeve ove direktive,

s obzirom na to da je smanjenje otpada od osnovnog značaja za održivi rast kojeg posebno zahtijeva Ugovor o Evropskoj Uniji;

s obzirom na to da bi ova direktiva trebala obuhvatiti sve vrste ambalaže koja je stavljena na tržište i sav ambalažni otpad; s obzirom na to da bi se stoga Direktiva Vijeća 85/339/EEZ od 27. juna 1985. o posudama za tečnosti za prehranu ljudi⁴ trebala ukinuti,

s obzirom na to da ambalaža ima iznimno značajnu socijalnu i ekonomsku funkciju i stoga bi se mjere predviđene ovom direktivom trebale primjenjivati ne dovodeći u

¹ Sl. gl. C 263, 12.10.1992., str. 1 i Sl. gl. C 285, 21.10.1993., str. 1.

² Sl. gl. C 129, 10.05.1993., str. 18.

³ Mišljenje Evropskog parlamenta od 23. juna 1993. (Sl. gl. C 194, 19.07.1993., str. 177), Zajednički stav Vijeća od 4. marta 1994. (Sl. gl. C 137, 19.05.1994., str. 65) i Odluka Evropskog parlamenta od 4. maja 1994. (Sl. gl. C 205, 27.07.1994., str. 163.). Potvrđeno 2. decembra 1993. (Sl. gl. C 342, 20.12.1993., str. 15). Zajednički tekst Odbora za usaglašavanje od 8. novembra 1994.

⁴ Sl. gl. L 176, 6.07.1985., str. 18. Direktiva kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 91/629/EEZ (Sl. gl. L 377, 31.12.1991., str. 48)

pitanje ostalo odgovarajuće zakonodavstvo koje utiče na kvalitet i transport ambalaže ili ambalažirane robe,

s obzirom na to da u skladu sa strategijom Zajednice za upravljanje otpadom utvrđenom u Rezoluciji Vijeća od 7. maja 1990. o politici o otpadu¹ i u Direktivi Vijeća 75/44/EEZ o otpadu² od 15. jula 1975., upravljanje ambalažom i ambalažnim otpadom uključuje, kao prioritet, sprečavanje nastajanja ambalažnog otpada, a kao dodatna temeljna načela, ponovnu upotrebu ambalaže, recikliranje i druge oblike prerade ambalažnog otpada, a time i smanjenje krajnjeg odlaganja takvog otpada,

s obzirom na to da se u pogledu uticaja na životnu sredinu prednost daje ponovnoj upotrebi i recikliranju sve dok ne dođe do naučnog i tehnološkog napretka u procesu prerade, s obzirom na to da je zato potrebno da se u državama članicama uspostave sistemi koji osiguravaju vraćanje upotrijebljene ambalaže i/ili ambalažnog otpada; s obzirom na to da bi što prije trebalo završiti ocjenjivanje životnog ciklusa ambalaže kako bi se utvrdila jasna hijerarhija među ambalažom koju je moguće ponovo upotrijebiti, reciklirati ili preraditi,

s obzirom na to da se nastajanje ambalažnog otpada sprečava na osnovu odgovarajućih mjera, uključujući inicijative koje se u skladu sa ciljevima ove direktive preduzimaju u državama članicama,

s obzirom na to da države članice mogu u skladu sa Ugovorom podržavati sisteme za ponovnu upotrebu ambalaže koja se može ponovo upotrijebiti na ekološki podesan način kako bi se iskoristila prednost ovakvih sistema za očuvanje životne sredine,

s obzirom na to da bi sa stanovišta životne sredine recikliranje trebalo posmatrati kao važan dio prerade sa posebnim ciljem snižavanja potrošnje energije i primarnih sirovina, te krajnjeg odlaganja otpada,

s obzirom na to da je prerada energije jedan od djelotvornih načina prerade ambalažnog otpada;

s obzirom na to da bi ciljevi utvrđeni u državama članicama za preradu i recikliranje ambalažnog otpada trebali biti stavljeni u određeni opseg, kako bi se poštovala različita stanja u državama članicama, te kako ne bi došlo do stvaranja prepreka trgovini i narušavanja konkurencije,

s obzirom na to da, kako bi postigli srednjoročni rezultati i kako bi se privrednim subjektima, potrošačima i javnim organima pružila potrebna dugoročna perspektiva, trebao bi se utvrditi srednjoročni rok za postizanje gorenavedenih ciljeva, te dugoročni rok za ciljeve koji se utvrđuju u kasnijoj fazi u s ciljem postizanja značajno viših ciljeva;

s obzirom na to da bi Evropski parlament i Vijeće na osnovu izvještaja Komisije trebali proučiti praktična iskustva dobijena u državama članicama u radu na dostizanju gorenavedenih ciljeva i rezultatima naučnih istraživanja i metoda vrednovanja, kao što su ekobalansi,

s obzirom na to da bi se državama članicama koje su ili će utvrditi programe koji prevazilaze postavljene ciljne okvire, trebalo dozvoliti da nastave dostizati te ciljeve u korist visokog stepena zaštite životne sredine, pod uslovom da takve mjere ne

¹ Sl. gl. C 122, 18.05.1990., str. 2.

² Sl. gl. L 194, 25.07.1975., str. 39. Direktiva kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 91/156/EEZ (Sl. gl. L 78, 26.03.1991., str. 32)

prouzrokuju poremećaje na unutrašnjem tržištu i ne sprečavaju druge države članice u ispunjavanju ove direktive; s obzirom na to da bi Komisija trebala potvrditi takve mjere nakon odgovarajuće provjere,

s obzirom na to da se, s druge strane, nekim državama članicama može dozvoliti da usljed određenih okolnosti u tim državama članicama odrede niže ciljeve, pod uslovom da postignu najniži postavljeni cilj za preradu u okviru standardnog roka, i standardne ciljeve do nekog kasnijeg roka,

s obzirom na to da za upravljanje ambalažom i ambalažnim otpadom države članice moraju uspostaviti sisteme za vraćanje, sakupljanje i preradu; s obzirom na to da bi takvi sistemi trebali biti otvoreni za učešće svih zainteresovanih strana i oblikovani tako da ne dođe do diskriminacije uvoznih proizvoda i trgovinskih prepreka ili narušavanja konkurencije, te obezbijediti najveći mogući obim vraćanja ambalaže i ambalažnog otpada u skladu sa Ugovorom,

s obzirom na to da pitanje označavanja ambalaže na nivou Zajednice zahtijeva dalja istraživanje, a o tome bi trebala odlučiti Zajednica u bližoj budućnosti,

s obzirom na to da je takođe potrebno odrediti osnovne zahtjeve koji uređuju sastav ambalaže i mogućnost njene ponovne upotrebe i prerade (uključujući i recikliranje), kako bi se što što više snizio uticaj ambalaže i ambalažnog otpada na životnu sredinu i kako ne bi došlo do trgovinskih prepreka i narušavanja konkurencije,

s obzirom na to da bi zbog uticaja na životnu sredinu trebalo ograničiti prisustvo škodljivih metala i drugih supstanci u ambalaži (posebno u svjetlu njihove vjerovatne prisutnosti u emisijama ili pepelu pri spaljivanju ambalaže ili u procjednim vodama pri odlaganju ambalaže); s obzirom na to da je od ključne važnosti da se kao prvi korak ka smanjenju toksičnosti ambalažnog otpada spriječi dodavanje škodljivih teških metala ambalaži i da se osigura da se takve supstance ne ispuštaju u okolinu, uz odgovarajuće izuzetke koje bi postupkom u odboru u posebnim slučajevima trebala utvrditi Komisija,

s obzirom na to da je nužno da se ambalažni otpad razvrstava na izvoru kako bi se dostigao visok stepen recikliranja i kako bi se izbjegli zdravstveni i sigurnosni problemi zaposlenih na sakupljanju i obradi takvog otpada,

s obzirom na to da se zahtjevi za proizvodnju ambalaže ne bi trebali primjenjivati na ambalažu koja se upotrebljava za dati proizvod prije datuma stupanja na snagu ove direktive; s obzirom na to da je takođe potreban prelazni period za prodaju ambalaže,

s obzirom na to da bi se kod vremena donošenja propisa o stavljanju na tržište ambalaže koja ispunjava sve osnovne zahtjeve trebala uzeti u obzir činjenica nadležni organ za standardizaciju priprema evropske standarde; s obzirom na to da se propisi o načinu dokazivanja usklađenosti nacionalnih standarda primjenjuju bez odlaganja;

s obzirom na to da bi se priprema evropskih standarda za osnovne zahtjeve i druga pitanja vezana za to trebala podsticati;

s obzirom na to da mjere predviđene u ovoj direktivi podrazumijevaju razvoj mogućnosti prerade i recikliranja i mogućnosti prodaje recikliranih ambalažnih materijala;

s obzirom na to da uključivanje recikliranih materijala u ambalažu ne bi trebalo biti u suprotnosti sa odgovarajućim propisima o higijeni, zdravlju i sigurnosti potrošača;

s obzirom na to da su podaci o ambalaži i ambalažnom otpadu u cijeloj Zajednici potrebni za nadgledanje sprovođenja ciljeva ove direktive;

s obzirom na to da je od ključnog značaja da svi koji su uključeni u proizvodnju, upotrebu, uvoz i distribuciju ambalaže i ambalažnih proizvoda budu svjesniji toga u kojoj mjeri ambalaža postaje otpad i da u skladu sa principom „zagađivač plaća” preuzmu odgovornost za takav otpad; s obzirom na to da bi razvoj i sprovođenje mjera predviđenih ovom direktivom trebali uključivati i po potrebi zahtijevati usku saradnju svih partnera, u duhu podijeljene odgovornosti;

s obzirom na to da potrošači imaju ključnu ulogu u upravljanju ambalažom i ambalažnim otpadom i da prema tome moraju biti primjereno obaviješteni kako bi tome prilagodili svoje ponašanje i postupke;

s obzirom na to da će uključivanje posebnog poglavlja o upravljanju ambalažom i ambalažnim otpadom planove za upravljanja otpadom, koji su potrebni prema Direktivi 75/442/EEZ, doprinijeti djelotvornijem sprovođenju ove direktive;

s obzirom na to da bi za lakše postizanje ciljeva ove direktive bilo primjereno da Zajednica i države članice koriste ekonomske instrumente u skladu sa odredbama Ugovora, da ne bi došlo do novih oblika protekcionizma;

s obzirom na to da bi države članice, ne dovodeći u pitanje Direktivu Vijeća 83/189/EEZ od 28. marta 1983. o utvrđivanju postupka za pružanje informacija na području tehničkih standarda i propisa¹, trebale obavijestiti Komisiju o nacrtima svih mjera koje namjeravaju usvojiti prije nego što ih usvoje, tako da se može utvrditi njihova usklađenost sa tom direktivom;

s obzirom na to da bi Komisija u okviru postupka u odboru trebala osigurati prilagođavanje sistema za prepoznavanje ambalaže i oblika koji se odnose na sistem baze podataka naučnom i tehničkom napretku;

s obzirom na to da je neophodno predvidjeti posebne mjere koje je potrebno donijeti za rješavanje svih poteškoća pri sprovođenju ove direktive, po potrebi u skladu sa istim postupkom u odboru;

USVOJILI SU OVU DIREKTIVU:

Član 1.

Ciljevi

1. Cilj ove direktive je usklađivanje nacionalnih propisa za upravljanje ambalažom i ambalažnim otpadom, da se, s jedne strane, spriječi svaki njen uticaj na životnu sredinu u svim državama članicama, kao i trećim zemljama ili da se taj uticaj smanji, čime se obezbjeđuje visok nivo zaštite životne sredine, te da se, s druge strane, obezbijedi funkcionisanje unutrašnjeg tržišta i izbjegnju prepreke trgovini i narušavanje i ograničavanje konkurencije u Zajednici.
2. U tu svrhu ova direktiva utvrđuje mjere čiji je prvenstveni cilj sprečavanje nastanka ambalažnog otpada, a druga osnovna načela su ponovna upotreba

¹ Sl. gl. L 109, 26.04.1983., str. 8. Direktiva kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 92/400/EEZ (Sl. gl.L 221, 6.08.1992., str. 55).

ambalaže, recikliranje i drugi oblici prerade ambalažnog otpada, a time i smanjenje krajnjeg odlaganja takvog otpada.

Član 2.

Područje upotrebe

1. Ova direktiva obuhvata svu ambalažu koja je stavljena na tržište u Zajednici i sav ambalažni otpad koji se upotrebljava u industrijskoj, komercijalnoj, kancelarijskoj, trgovinskoj, serviserskoj, u oblasti domaćinstva ili bilo kojoj drugoj oblasti ili u njoj nastaje, bez obzira na upotrijebljeni materijal.
2. Ova direktiva se primjenjuje ne dovodeći u pitanje postojeće zahtjeve o kvalitetu ambalaže, kao na primjer, zahtjeve o bezbjednosti, zaštiti zdravlja i higijeni ambalažiranih proizvoda ili postojeće zahtjeva o prevozu ili odredbe Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. decembra 1991. o opasnom otpadu¹.

Član 3.

Definicije

U ovoj direktivi:

1. „ambalaža“ označava sve proizvode proizvedene od bilo kojeg materijala koji se upotrebljavaju za čuvanje i zaštitu robe, rukovanje njome, njenu dostavu i predstavljanje, od sirovina do prerađene robe, od proizvođača do korisnika ili potrošača. Smatra se da su ambalaža i „nepovratni predmeti“ koji se upotrebljavaju u istu svrhu.

„Ambalažu“ čini samo:

- (a) prodajna ambalaža ili primarna ambalaža, tj. ambalaža koja na prodajnom mjestu krajnjem korisniku ili potrošaču predstavlja prodajnu jedinicu;
- (b) grupna ambalaža ili sekundarna ambalaža, tj. ambalaža koja na prodajnom mjestu predstavlja grupu određenog broja prodajnih jedinica koje se krajnjem korisniku ili potrošaču mogu prodati kao takve ili služe kao sredstvo za punjenje polica na prodajnom mjestu, a sa proizvoda se može odstraniti bez uticaja na njegove karakteristike;
- (c) transportna ambalaža ili tercijarna ambalaža, tj. ambalaža čija je namjena da olakša prenošenje i transport većeg broja prodajnih jedinica ili grupnih ambalaža kako bi se spriječilo fizičko rukovanje i oštećenja pri transportu. Transportna ambalaža ne uključuje spremnike za putnički, željeznički, brodski i avionski prevoz;

▼ M2

Definicija pojma „ambalaža“ se temelji na dole navedenim kriterijima. Predmeti navedeni u Aneksu I su ilustrativni primjeri primjene ovih kriterija.

- (i) Smatra se da su predmeti ambalaža ako ispunjavaju gore navedene definicije ne dovodeći u pitanje druge moguće funkcije ambalaže, osim ako predmet nije sastavni dio proizvoda i potreban je da obuhvati,

¹ Sl. gl. br. L 109, 26.04.1983., str. 8 Direktiva kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Direktivom 92/400/EEZ (Sl. gl. br. L 221, 6.08.1992., str. 55)

podupre ili čuva navedeni proizvod za vrijeme njegovog trajanja, te je namijenjeno da se svi elementi upotrebljavaju, potroše ili odstrane zajedno.

- (ii) Smatra se da su predmeti, koji su oblikovani i namijenjeni za punjenje na prodajnom mjestu, te „odstranjivi“ predmeti koji su prodati, napunjeni, oblikovani ili namijenjeni za punjenje na prodajnom mjestu, ambalaža, pod uslovom da imaju funkciju ambalaže.
- (iii) Smatra se da su sastavni dijelovi ambalaže i dodatni elementi, uključeni u ambalažu, dio ambalaže u koji su uključeni. Smatra se da su dodatni elementi koji su direktno okačeni ili pričvršćeni za proizvod i koji vrše funkciju ambalaže, ambalaža, osim ako su sastavni dio tog proizvoda, te je namijenjeno da se svi elementi upotrebljavaju, potroše ili odstrane zajedno.

▼M4

Komisija, gdje je to primjereno, provjerava i po potrebi pregleda ilustrativne primjere za definiciju ambalaže iz Aneksa I. Prvenstveno se obrađuju sljedeći predmeti: kutije za kompakt diskove i video kasete, saksije za cvijeće, cijevi i valjci oko kojih je namotan elastični materijal, podloga samoljepljivih etiketa i papir za umotavanje. Te mjere, namijenjene za izmjene i dopune neosnovnih elemenata ove direktive, usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom sa pregledom iz člana 21.(3);

▼B

- 2. „ambalažni otpad“ označava svaku ambalažu ili ambalažni materijal koji je obuhvaćen definicijom otpada u Direktivi 75/442/EEZ, isključujući ostatke iz proizvodnje;
- 3. „upravljanje ambalažnim otpadom“ označava upravljanje otpadom kako je određeno u Direktivi 75/442/EEZ;
- 4. „sprečavanje“ označava smanjenje količine i štetnosti za okolinu:
 - materijala i supstanci sadržanih u ambalaži i ambalažnom otpadu
 - ambalaže i ambalažnog otpada u proizvodnom procesu i na tržištu, u distribuciji, upotrebi i odstranjivanju,posebno razvojem „čistih“ proizvoda i tehnologije;
- 5. „ponovna upotreba“ označava svaku operaciju pri kojoj se ambalaža koja je bila namijenjena i oblikovana tako da u svom životnom ciklusu napravi minimalan broj puteva ili kruženja, ponovo napuni ili upotrijebi za istu svrhu za koju je bila namijenjena sa ili bez podrške dodatnih proizvoda koji su prisutni na tržištu i omogućavaju ponovno punjenje ambalaže; takva ponovo upotrijebljena ambalaža će postati ambalažni otpad koji neće biti moguće ponovo upotrijebiti;
- 6. „prerada“ označava sve upotrebne radnje predviđene u Aneksu II B Direktive 75/442/EEZ;

7. „recikliranje“ označava ponovnu preradu otpadnog materijala u proizvodnom procesu za prvobitnu namjenu ili za druge namjene, uključujući i organsko recikliranje, ali ne uključujući energetska preradu;
8. „energetska prerada“ označava upotrebu zapaljivog ambalažnog otpada kao sredstva za proizvodnju energije direktnim sagorijevanjem, sa drugim otpadom ili bez njega, ali uz dobijanje toplote;
9. „organsko recikliranje“ označava aerobnu (kompostiranje) i anaerobnu (biometanizacija) obradu biorazgradljivih dijelova ambalažnog otpada pod kontrolisanim uslovima i uz upotrebu mikroorganizama, pri čemu nastaju stabilne organske rezidue ili metan. Deponija se ne smatra oblikom organskog recikliranja.
10. „odlaganje“ označava sve upotrebne radnje predviđene Aneksom IIA Direktive 75/442/EEZ;
11. „privredni subjekti“ u vezi sa ambalažom označavaju dobavljače ambalažnih materijala, proizvođače ambalaže i obrate za preradu ambalaže, ambalažere i korisnike, uvoznike, trgovce i distributere, državne organe i organizacije javne uprave;
12. „dobrovoljni sporazum“ označava formalni sporazum sklopljen između nadležnih javnih organa države članice i određenog privrednog sektora koji mora biti dostupan svim partnerima koji žele da ispune uslove sporazuma da bi ostvarili ciljeve ove direktive.

▼M2

Član 4.

Sprečavanje

1. Države članice osiguravaju da se pored mjera za sprečavanje nastajanja ambalažnog otpada, preduzetih u skladu sa članom 9., sprovode i druge mjere sprečavanja.

Te druge mjere mogu biti nacionalni programi, projekti za uvođenje odgovornosti proizvođača za smanjenje uticaja ambalaže na životnu sredinu ili slične radnje, koje se po potrebi usvajaju nakon savjetovanja sa privrednim subjektima i koje su kreirane za sakupljanje i iskorištavanje brojnih inicijativa pokrenutih u državama članicama u svrhe sprečavanja. Te mjere su u skladu sa ciljevima direktive kako je utvrđeno u članu 1.(1).

2. Komisija pomaže u podsticanju sprečavanja tako da u skladu sa članom 10. promoviše razvoj odgovarajućih evropskih standarda. Svrha tih standarda je smanjenje uticaja ambalaže na životnu sredinu u skladu sa članom 9. i 10.
3. Komisija, po potrebi, predstavlja prijedloge mjera kojima se jača i upotpunjuje provedba osnovnih zahtjeva, te osigurava da se nova ambalaža stavlja na tržište samo ako je proizvođač preduzeo sve potrebne mjere za smanjenje njenog uticaja na životnu sredinu, pri čemu se ne ugrožavaju osnovne funkcije ambalaže.

▼B

Član 5.

Države članice mogu podsticati sisteme za ponovnu upotrebu ambalaže, koju je moguće u skladu sa Ugovorom ponovo upotrijebiti na ekološki podesan način.

▼M2

Član 6.

Prerada i recikliranje

1. Za usklađenost sa ciljevima ove direktive države članice preduzimaju sve potrebne mjere da bi dostigle sljedeće ciljeve koji uključuju njihovu teritoriju u cjelosti:
 - (a) najkasnije do 30. juna 2001. preradiće se ili sagoriti u fabrikama za sagorijevanje otpada uz dobijanje energije, najmanje 50 % mase i najviše 65% mase ambalažnog otpada;
 - (b) najkasnije do 31. decembra 2008. preradiće se ili sagoriti u fabrikama za sagorijevanje otpada uz dobijanje energije, najmanje 60% mase ambalažnog otpada;
 - (c) najkasnije do 30. juna 2001. recikliraće se najmanje 25% mase i najviše 45% mase svih ambalažnih materijala sadržanih u ambalažnom otpadu, pri čemu je udio mase svakog ambalažnog materijala najmanje 15%;
 - (d) najkasnije do 31. decembra 2008. recikliraće se najmanje 55% mase i najviše 80% mase ambalažnog otpada;

- (e) najkasnije 31. decembra 2008. će za materijale, sadržane u ambalažnom otpadu, biti dostignuti sljedeći minimalni ciljevi recikliranja:
- (i) 60% mase za staklo;
 - (ii) 60% mase za papir i karton;
 - (iii) 50% mase za metale;
 - (iv) 22,5% mase za plastiku, računajući isključivo materijal koji se reciklira nazad u plastiku;
 - (v) 15% mase za drvo;
2. Smatra se da ambalažni otpad izvezen iz Zajednice u skladu sa uredbama Vijeća (EEZ) br. 259/93⁽¹⁾, (EZ) br. 1420/1999⁽²⁾, te Uredbom Komisije (EZ) br.1547/1999⁽³⁾ ispunjava obaveze i ciljeve stava 1. ako postoje čvrsti dokazi da su prerada i/ili recikliranje izvršeni pod uslovima koji su generalno jednaki onima koje u vezi s tim propisuje zakonodavstvo Zajednice.
3. Države članice, po potrebi, pospješuju preradu energije, kada je to poželjno zbog razloga vezanih za životnu sredinu, te odnosa troškova i koristi dobijenih recikliranjem materijala. To se može izvesti uzimanjem u obzir dovoljne granice između nacionalnih ciljeva recikliranja i prerade.
4. Države članice, po potrebi, podstiču upotrebu materijala dobijenih iz recikliranog ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda tako što:
- (a) poboljšavaju tržišne uslove za te materijale;
 - (b) provjeravaju postojeće propise koji sprečavaju upotrebu ovih materijala;
5. Najkasnije 31. decembra 2007. Evropski parlament i Vijeće kvalifikovanom većinom i na prijedlog Komisije utvrđuju ciljeve za treću petogodišnju fazu od 2009. do 2014. na osnovu praktičnih iskustava stečenih u državama članicama pri postizanju ciljeva utvrđenih u stavu 1., te rezultata naučnog istraživanja i metoda vrednovanja kao što su ocjene životnog ciklusa i analize troškova i koristi.
- Taj postupak se ponavlja svakih pet godina.
6. Mjere i ciljeve iz stava 1. objavljuju države članice i o njima se kroz informativnu kampanju obavještava šira javnost i privredni subjekti.
7. Grčka, Irska i Portugal mogu, zbog svog posebnog položaja, tj. velikog broja manjih ostrva, ruralnih i planinskih područja, te trenutne niske stope upotrebe ambalaže, odlučiti da:
- (a) najkasnije do 30. juna 2001. dostignu niže ciljeve koji su utvrđeni u stavovima 1.(a) i (c), ali da dostignu najmanje 25% za preradu i

¹ Sl. gl. L 30, 6.02.1993., str. 1. Uredba kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2557/2001 (Sl. gl. L 349, 31.12.2001., str. 1).

² Sl. gl. L 166, 1.07.1999., str. 6., Uredba kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2118/2003. (Sl. gl. L 318, 3.12.2003., str. 5).

³ Sl. gl. L 185, 17.07.1999., str. 1. Uredba kako je zadnji put izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 2118/2003.

sagorijevanje u fabrikama za sagorijevanje ambalažnog otpada sa dobijanjem energije;

(b) istovremeno odlože dostizanje ciljeva iz stavova 1.(a) i (c) do krajnjeg roka koji je najkasnije 31.decembar 2005.

(c) da odlože dostizanje ciljeva i stavova 1.(b), (d) i (e) do datuma po njihovom izboru, ali najdalje do 31. decembra 2011.

8. Komisija, što je prije moguće, a najkasnije do 30. juna 2005. Evropskom parlamentu i Vijeću predlaže izvještaj o napretku u sprovođenju ove direktive i njenom uticaju na životnu sredinu, te o funkcionisanju unutrašnjeg tržišta. U izvještaju treba uzeti u obzir individualne okolnosti u svakoj od država članica. On obuhvata:

(a) ocjenu djelotvornosti, primjene i provedbe osnovnih zahtjeva;

(b) dodatne preventivne mjere za smanjenje uticaja ambalaže na životnu sredinu, a da se pri tom ne ugroze njene osnovne funkcije;

(c) mogući razvoj ambalažnog indikatora životne sredine kojim bi sprečavanje nastajanja ambalažnog otpada bilo lakše i djelotvornije;

(d) planove za sprečavanje nastajanja ambalažnog otpada;

(e) podsticaje za ponovnu upotrebu, te posebno poređenje troškova i koristi ponovne upotrebe u odnosu na recikliranje;

(f) odgovornost proizvođača, uključujući i finansijski aspekte;

(g) nastojanja da se dodatno umanje i po potrebi konačno izbace teški metali i druge opasne supstance iz ambalaže do 2010.

Uz ovaj izvještaj se po potrebi prilažu prijedlozi za reviziju odgovarajućih odredaba ove direktive, osim ako isti nisu već izneseni.

9. U izvještaju se obrađuju pitanja iz stava 8. kao i druga relevantna pitanja u okviru različitih elemenata Šestog akcijskog programa za životnu sredinu, posebno tematska strategija o recikliranju i tematska strategija o održivoj upotrebi izvora.

Komisija i države članice po potrebi podržavaju studije i pilot-projekte u vezi sa tačkama 8.(b), (c), (d), (e) i (f) i druge preventivne instrumente.

10. Državama članicama, koje su ili će pripremiti programe, koji premašuju najviše ciljeve iz stava 1., te u tu svrhu obezbjeđuju odgovarajuće kapacitete za recikliranje i preradu, dozvoljava se da slijede te ciljeve u interesu visokog nivoa zaštite životne sredine, pod uslovom da se ovim mjerama ne narušava unutrašnje tržište i ne ugrožava usklađenost drugih država članica sa direktivom. Države članice obavještavaju Komisiju o ovim mjerama. Komisija potvrđuje te mjere nakon što u saradnji sa tim državama članicama potvrdi da su u skladu sa gore navedenim elementima, te da ne predstavljaju sredstva samovoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničavanja trgovine među državama članicama.

▼M3

11. Države članice koje su postale članice Evropske unije na osnovu Ugovora o pristupanju od 16. aprila 2003. mogu odgoditi dostizanje ciljeva iz stava 1.(b), (d) i (e) do datuma koji same izaberu, a najkasnije do 31. decembra 2012. za Republiku Češku, Estoniju, Kipar, Litvaniju, Mađarsku, Sloveniju i Slovačku; 31. decembra 2013. za Maltu; 31. decembra 2014. za Poljsku i 31. decembra 2015. g. za Latviju.

▼B

Član 7.

Sistemi vraćanja, sakupljanja i prerade

1. Države članice preduzimaju sve potrebne mjere da obezbijede uspostavljanje sistema koji osiguravaju:
 - (a) vraćanje i/ili sakupljanje korištene ambalaže i/ili ambalažnog otpada od potrošača, drugog krajnjeg korisnika ili iz toka otpada kako bi se usmjerila u druge oblike najprimjerenijeg upravljanja otpadom;
 - (b) ponovnu upotrebu ili preradu, uključujući i recikliranjem sakupljenu ambalažu i/ili ambalažni otpad;

da bi se ispunili ciljevi utvrđeni u ovoj direktivi.

Ovi sistemi su otvoreni za učešće svih privrednih subjekata iz nadležnih sektora, kao i za učešće nadležnih javnih organa. Bez razlike se upotrebljavaju i za uvozne proizvode, uključujući detaljna rješenja i cijene za pristup ovim sistemima, a oblikovani su tako da ne dođe do trgovinskih prepreka ili narušavanja konkurencije u skladu sa Ugovorom.

2. Mjere iz stava 1. su dio politike koja važi za svu ambalažu i ambalažni otpad posebno uzimaju u obzir zahtjeve koji se odnose na zaštitu životne sredine i zdravlja potrošača, sigurnost i higijenu, zaštitu kvaliteta, vjerodostojnost i tehničke karakteristike ambalažirane robe i korištenih materijala, te zaštitu prava industrijskog i komercijalnog vlasništva.

Član 8.

Označavanje i sistem prepoznavanja

1. Vijeće u skladu sa uslovima utvrđenim u Ugovoru, najkasnije dvije godine od stupanja na snagu ove direktive odlučuje o označavanju ambalaže.

▼M2

2. Za lakše sakupljanje, ponovnu upotrebu i preradu, uključujući i recikliranje, a u svrhu prepoznavanja i razvrstavanja prema određenim privrednim djelatnostima, na ambalaži se navodi vrsta upotrijebljenog(ih) ambalažnog(ih) materijala, na osnovu Odluke Komisije 97/129/EZ¹.

▼B

3. Odgovarajuća oznaka je postavljena na samoj ambalaži ili na etiketi.
Mora biti jasno vidljiva i dobro čitljiva. Oznaka mora biti odgovarajućeg trajanja i izdržljiva, čak i kada se ambalaža otvori.

Član 9.

Osnovni zahtjevi

1. Države članice obezbjeđuju da se se tri godine od datuma stupanja na snagu ove direktive ambalaža može staviti na tržište ako ispunjava sve osnovne zahtjeve definisane u ovoj direktivi, uključujući i Aneks II.
2. Od datuma utvrđenog u članu 22.(1), države članice pretpostavljaju da su ispunjeni svi osnovni zahtjevi utvrđeni u ovoj direktivi, uključujući i Aneks II u slučaju kada ambalaža ispunjava:
 - (a) važeće usklađene standarde čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom glasniku Evropskih zajednica*. Države članice objavljuju referentne brojeve nacionalnih standarda koji prenose ove usklađene standarde;
 - (b) važeće nacionalne standarde iz stava 3. ako na području koje obuhvataju ti standardi ne postoje usklađeni standardi;
3. Države članice dostavljaju Komisiji tekstove svojih nacionalnih standarda iz stava 2.(b), za koje smatraju da ispunjavaju zahtjeve iz tog člana. Komisija prosljeđuje te tekstove drugim državama članicama.

Države članice objavljuju pozivanja na te standarde. Komisija osigurava da su oni objavljeni u *Službenom glasniku Evropskih zajednica*.

4. Ako država članica ili Komisija smatra da standardi iz stava 2. u potpunosti ne ispunjavaju osnovne zahtjeve iz stava 1., Komisija ili data država članica upućuje predmet odboru osnovanom prema Direktivi 83/189/EEZ, navodeći pri tom razloge za to. Odbor bez odlaganja daje svoje mišljenje.

Na osnovu mišljenja odbora Komisija obavještava države članice da li te standarde treba povući iz objava iz stavova 2. i 3. ili ne.

¹ Sl. gl. L 50, 20.02.1997., str. 28.

Član 10.

Standardizacija

1. Komisija po potrebi osigurava pripremu evropskih standarda koji se odnose na osnovne zahtjeve iz Aneksa II.

Komisija posebno osigurava pripremu evropskih standarda koji se odnose na:

- kriterije i metodologiju za analizu životnog ciklusa ambalaže,
- metode za mjerenje i provjeravanje prisutnosti teških metala i drugih opasnih supstanci u ambalaži i njihovo oslobađanje u životnu sredinu iz ambalaže i ambalažnog otpada,
- kriterije za najmanji sadržaj recikliranog materijala u ambalaži za odgovarajuće vrste ambalaže,
- kriterije za metode recikliranja,
- kriterije za metode kompostiranja i proizvedeni kompost,
- kriterije za označavanje ambalaže.

Član 11.

Koncentracija teških metala prisutnih u ambalaži

1. Države članice osiguravaju da ukupna koncentracija nivoa olova, kadmijuma, žive i šestovalentnog hroma prisutna u ambalaži ili u dijelovima ambalaže ne prelazi:
 - 600 ppm mase dvije godine nakon datuma iz člana 22.(i);
 - 250 ppm mase tri godine nakon datuma iz člana 22.(i);
 - 100 ppm mase pet godina nakon datuma iz člana 22.(i).
2. Nivoi koncentracija iz stava 1. se ne primjenjuje na ambalažu koja je u cjelosti napravljena od stakla, kako je definisano u Direktivi 69/493/EEZ¹.

▼M4

3. Komisija utvrđuje uslove pod kojima se nivoi koncentracije iz stava 1. ne upotrebljavaju za reciklirane materijale i za proizvode u zatvorenim i kontrolisanim lancima, te za vrste ambalaže koje su izuzete od zahtjeva iz treće alineje stava 1.

Te mjere, namijenjene izmjenama i dopunama neosnovnih elemenata ove direktive njenim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom sa pregledom iz člana 21.(3).

▼B

Član 12.

Informacioni sistemi

¹ Sl. gl. L 326, 29.12.1969., str. 36.

1. Države članice preduzimaju sve potrebne mjere da se uspostave usklađene baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu, tamo gdje one ne postoje, kako bi se državama članicama i Komisiji omogućilo nadgledanje sprovođenja ciljeva utvrđenih u ovoj direktivi.

2. U tu svrhu baze podataka posebno obezbjeđuju informacije o veličini, karakteristikama i razvoju tokova ambalaže i ambalažnog otpada (uključujući informacije o toksičnosti ili opasnosti od ambalažnih materijala i sastavnih dijelova koji se upotrebljavaju za njihovu izradu) na nivou pojedinačnih država članica.

▼M4

3. Za usklađivanje karakteristika i predstavljanje dobijenih podataka i u svrhe spajanja podataka država članica, države članice daju Komisiji svoje raspoložive podatke u obliku koji se usvaja na osnovu Aneksa III, u skladu sa regulatornim postupkom sa pregledom iz člana 21.(2).

▼B

4. Države članice pri davanju detaljnih podataka uzimaju u obzir posebne probleme malih i srednjih preduzeća.

5. Dobijeni podaci su dostupni u okviru nacionalnih izvještaja iz člana 17. i ažuriraju se u narednim izvještajima.

6. Države članice zahtijevaju da svi uključeni privredni subjekti obezbijede nadležnim organima pouzdane podatke o svom sektoru, kako se zahtijeva u ovom članu.

Član 13.

Podaci za korisnike ambalaže

Države članice u roku od dvije godine od datuma iz člana 22.(1) preduzimaju mjere kako bi osigurale da korisnici ambalaže, uključujući posebno potrošače, dobiju potrebne podatke o:

- dostupnim sistemima vraćanja, sakupljanja i prerade,
- njihovoj ulozi u ponovnoj upotrebi, preradi i recikliranju ambalaže i ambalažnog otpada,
- značenju oznaka na ambalaži koja je na tržištu,
- odgovarajućim elementima planova upravljanja otpadom za ambalažu i ambalažni otpad iz člana 14.

▼M2

Države članice takođe podstiču kampanje za informisanje i obavještanje potrošača.

▼B

Član 14.

Planovi upravljanja otpadom

Kako bi se slijedili ciljevi i mjere iz ove direktive, države članice u planove upravljanja otpadom, koje zahtijeva član 17. Direktive 75/442/EEZ, posebno uključuju poglavlje o upravljanju ambalažom i ambalažnim otpadom, kao i mjere preduzete u skladu sa članovima 4. i 5.

Član 15.

Ekonomski instrumenti

Na osnovu važećih odredaba Ugovora, Vijeće usvaja ekonomske instrumente za promovisanje ostvarivanja ciljeva ove direktive. U odsutnosti takvih mjera, države članice, u skladu sa načelima koja uređuju okolinsku politiku Zajednice, *inter alia*, u skladu sa načelom „zagađivač plaća“ i obavezama koje proizilaze iz Ugovora, mogu usvojiti mjere za sprovođenje ovih ciljeva.

Član 16.

Obavještanje

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 83/189/EEZ, države članice prije usvajanja takvih mjera obavještaavaju Komisiju o nacrtima mjera koje namjeravaju usvojiti u okviru ove direktive, izuzimajući mjere fiskalne prirode, ali uključujući tehničke specifikacije vezane za fiskalne mjere koje pospješuju usklađenost sa takvim tehničkim specifikacijama, kako bi ih Komisija mogla pregledati sa stanovišta postojećih odredaba, pri čemu u svakom primjeru slijedi postupak iz navedene Direktive.

2. Ako je predložena mjera takođe i tehnički propis u smislu Direktive 83/189/EEZ, data država članica u postupku obavještanja iz ove direktive može navesti da je obavijest jednako važeća za Direktivu 83/189/EEZ.

Član 17.

Obaveza izvještanja

Države članice izvještaavaju Komisiju o primjeni ove direktive u skladu sa članom 5. Direktive Vijeća 91/692/EEZ od 23. decembra 1991. o standardizaciji i racionalizaciji izvještaja o provođenju određenih direktiva koje se odnose na životnu sredinu¹. Prvi izvještaj obuhvata period od 1995. do 1997.

Član 18.

Slobodno stavljanje na tržište

Države članice na svojoj teritoriji ne sprečavaju stavljanje na tržište ambalaže koja zadovoljava odredbe ove direktive.

▼M4

Član 19.

Prilagođavanje naučnom i tehničkom napretku

1. Izmjene i dopune potrebne za prilagođavanje identifikacionog sistema naučnom i tehničkom napretku (iz člana 8.(2) i zadnje alineje drugog stava člana 10.)

¹ Sl. gl. L 337, 31.12.1991., str. 48

i oblici koji se odnose na sisteme baze podataka (iz člana 12.(3) i Aneksa III), usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom iz člana 21.(2).

2. Komisija usvaja izmjene i dopune koje su potrebne za prilagođavanje naučnom i tehničkom napretku ilustrativnih primjera o definiciji ambalaže (iz Aneksa I). Te mjere, namijenjene izmjenama i dopunama neosnovnih elemenata ove direktive usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom sa pregledom iz člana 21.(3).

▼B

Član 20.

Posebne mjere

▼M4

1. Komisija utvrđuje tehničke mjere potrebne za rješavanje svih poteškoća koje se javljaju pri primjeni odredaba ove direktive, posebno u vezi sa inertnim ambalažnim materijalima stavljenim na tržište Zajednice u veoma malim količinama (približno 0,1% mase), primarno ambalažom za medicinske i farmaceutske proizvode, malom ambalažom i luksuznom ambalažom. Te mjere, namijenjene izmjenama i dopunama neosnovnih elemenata ove direktive njenim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu sa regulatornim postupkom sa pregledom iz člana 21.(3).

▼B

2. Komisija, takođe, predstavlja izvještaj Evropskom parlamentu i Vijeću o bilo kojoj drugoj mjeri koju je potrebno preduzeti, ako je potrebno, skupa sa prijedlogom.

▼M2

Član 21.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor.

2. Pri pozivanju na ovaj stav, primjenjuju se članovi 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ¹, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8.

Rok utvrđen u članu 5.(6) Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.

▼M4

3. Pri pozivanju na ovaj stav primjenjuje se član 5.a(1) do (4) i član 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njenog člana 8.

▼B

Član 22.

Sprovođenje u nacionalnom zakonodavstvu

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje sa ovom direktivom prije 30. juna 1996. O njima odmah obavještavaju Komisiju.

¹ Sl. gl. L 184, 17.07.1999., str. 23.

2. Države članice se u donesenim propisima pozivaju na ovu direktivu ili se pozivanje na nju navodi prilikom njihovog službenog objavljivanja. Način ovakvih pozivanja utvrđuju države članice.

3. Pored toga, države članice obavještavaju Komisiju o svim postojećim zakonima i drugim propisima koji su doneseni na području koje uređuje ova direktiva.

▼M2

3a. Pod uslovom da su dostignuti ciljevi utvrđeni u članu 6., države članice mogu prenijeti odredbe člana 7. pomoću sporazuma između nadležnih organa i određenih privrednih sektora.

Takvi sporazumi treba da ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

- (a) da su izvodljivi,
- (b) da se njima utvrđuju ciljevi sa odgovarajućim rokovima,
- (c) da se objavljuju u nacionalnom Službenom glasniku ili u službenom dokumentu koji je jednako dostupan javnosti i da se prosljeđuju Komisiji,
- (d) postignuti rezultati se redovno nadziru, o njima se obavještavaju nadležni organi i Komisija i dostupni su javnosti pod uslovima utvrđenim u sporazumu,
- (e) nadležni organi osiguravaju da se napredak postignut u okviru sporazuma ispituje,
- (f) u slučaju neusklađenosti sa sporazumom, države članice provode važeće odredbe ove direktive zakonodavnim, regulatornim ili administrativnim mjerama.

▼B

4. Zahtjevi za proizvodnju ambalaže se ni u jednom primjeru ne primjenjuju na ambalažu koja je upotrijebljena za neki proizvod prije datuma stupanja na snagu ove direktive.

5. Države članice dopuštaju da se u periodu koji nije duži od pet godina od datuma stupanja na snagu ove direktive, na tržište stavlja ambalaža proizvedena prije toga datuma i koja je u skladu sa postojećim nacionalnim zakonodavstvom.

Član 23.

Direktiva 85/339/EEZ se ukida od datuma iz člana 22.(1).

Član 24.

Ova direktiva stupa na snagu na dan njenog objavljivanja u *Službenom glasniku Evropskih zajednica*.

Član 25.

Ova direktiva je upućena državama članicama.

ANEKS I

ILUSTRATIVNI PRIMJERI ZA KRITERIJE IZ ČLANA 3.(1)

Ilustrativni primjeri za kriterij (i)

Ambalaža

Kutije za slatkiše

Omot kutije za kompakt disk

Predmeti koji nisu ambalaža

Saksije za cvijeće u kojima biljke ostaju svo vrijeme života

Kutije za alat

Čajne filter vrećice

Voštani omot za sir

Omoti za kobasice

Ilustrativni primjeri za kriterij (ii)

Ambalaža koja je oblikovana i namijenjena za punjenje na prodajnom mjestu

Papirne ili plastične vrećice

Tanjiri i šolje za jednokratnu upotrebu

Folija za hranu

Vrećice za sendviče

Aluminijska folija

Predmeti koji nisu ambalaža

Miješalica

Pribor za jednokratnu upotrebu

Ilustrativni primjeri za kriterij (iii)

Ambalaža

Etikete, okačene direktno na proizvod ili pričvršćene na proizvod

Dijelovi ambalaže

Četkica maskare koja je dio poklopca posudice

Naljepnice zalijepljene na drugu ambalažu

Spajalice

Plastične košuljice

Posuda za mjerenje koja je dio poklopca ambalaže za deterdžente.

ANEKS II

OSNOVNI ZAHTJEVI ZA SASTAV AMBALAŽE I NJENU PRIMJERENOST ZA PONOVNU UPOTREBU I PRERADU, UKLJUČUJUĆI RECIKLIRANJE

1. Posebni zahtjevi za za proizvodnju i sastav ambalaže

- Ambalaža se proizvodi tako da su njena veličina i masa ograničeni na najmanju odgovarajuću vrijednost kako bi se zadržao potreban nivo sigurnosti, higijene i prihvatljivosti za taj ambalažirani proizvod i potrošača.
- Ambalaža se oblikuje, izrađuje i prodaje tako da ju je moguće ponovo upotrijebiti ili preraditi, uključujući i recikliranje i da se što je više moguće smanji njen uticaj na životnu sredinu kada se ambalažni otpad ili rezidue iz postupaka upravljanja ambalažom odlažu.
- Ambalaža se proizvodi tako da je prisutnost štetnih i drugih opasnih supstanci i materijala koji su sastavni dijelovi ambalažnog materijala ili nekih drugih sastojaka ambalaže što manja, uzimajući u obzir njihovu prisutnost u emisijama, pepelu i procjednim vodama kada se ambalaža ili otpaci iz postupaka upravljanja ambalažnim otpadom sagorijevaju ili odlažu.

2. Posebni zahtjevi za primjerenost ambalaže za ponovnu upotrebu

Sljedeći zahtjevi moraju biti ispunjeni istovremeno:

- fizičke osobine i karakteristike ambalaže omogućavaju broj puteva i kruženja u uobičajeno predvidljivim uslovima upotrebe,
- mogućnost obrade upotrijebljene ambalaže da bi se ispunili zahtjevi za očuvanje zdravlja radne snage,
- ispunjavaju se zahtjevi za ambalažu, posebno za preradu, koja se ne upotrebljava ponovo i zato postaje otpad.

3. Zahtjevi za primjerenost ambalaže za preradu

(a) Ambalaža koju je moguće preraditi recikliranjem materijala

Ambalaža mora biti proizvedena tako da omogućava recikliranje određenog procenta upotrijebljenih materijala za izradu proizvoda, koje je moguće prodavati, u skladu sa trenutno važećim standardima u Zajednici. Taj procenat može varirati u zavisnosti od vrste materijala od kojeg se sastoji ambalaža.

(b) Ambalaža koju je moguće preraditi uz proizvodnju energije

Ambalažni otpad, obrađen u svrhu dobijanja energije, ima minimalnu najnižu kaloričnu vrijednost što omogućava optimalno dobijanje energije.

(c) Ambalaža koju je moguće preraditi kompostiranjem

Ambalažni otpad, prerađen za kompostiranje mora biti toliko biorazgradljive prirode da ne ometa odvojeno sakupljanje i proces kompostiranja ili aktivnosti u koje je unesen.

*EU Direktiva 94/62 je prevedena u Ekopaku d.o.o..
Prijevod nije pravno obavezujući i nema pravnu snagu.*

(d) *Biorazgradljiva ambalaža*

Biorazgradljiva ambalaža je takva da se fizički, hemijski, toplotno ili biološki razgrađuje, tako da se veći dio krajnjeg komposta razgradi u ugljen-dioksid, biomasu i vodu.

ANEKS III

**PODACI KOJE DRŽAVE ČLANICE MORAJU UKLJUČITI U SVOJE BAZE
PODATAKA O AMBALAŽI I AMBALAŽNOM OTPADU (U SKLADU SA
TABELAMA 1 DO 4)**

1. Za primarnu, sekundarnu i tercijarnu ambalažu:
 - (a) količine za svaku široku kategoriju materijala, upotrijebljene ambalaže u državi (proizvedena + uvezena – izvezena) (tabela 1);
 - (b) ponovo upotrijebljene količine (tabela 2);

2. Za ambalažni otpad u u domaćinstvu i van domaćinstva:
 - (a) količine za svaku široku kategoriju materijala, prerađenih i odloženih u državi (proizvedena + uvezena – izvezena) (tabela 3);
 - (b) reciklirane količine i prerađene količine za svaku široku kategoriju materijala (tabela 4).

*EU Direktiva 94/62 je prevedena u Ekopaku d.o.o.
Prijevod nije pravno obavezujući i nema pravnu snagu.*

TABELA 1

Količina ambalaže (primarne, sekundarne, tercijarne), upotrijebljene na nacionalnoj teritoriji

	Proizvodnja u tonama	- Izvoz u tonama	+ Uvoz u tonama	= Ukupno
Staklo				
Plastika				
Papir/karton (uključujući mješavine)				
Metal				
Drvo				
Drugo				
Ukupno				

TABELA 2

Količina ambalaže (primarne, sekundarne, tercijarne), ponovo upotrijebljene na nacionalnoj teritoriji

	Upotrijebljena ambalaža u tonama	Ponovno upotrijebljena ambalaža	
		u tonama	u procentima
Staklo			
Plastika			
Papir/karton (uključujući mješavine)			
Metal			
Drvo			
Drugo			
Ukupno			

TABELA 3

Količina ambalažnog otpada, prerađenog i odloženog na nacionalnoj teritoriji

	Proizvedeni otpad u tonama	- Izvezeni otpad u tonama	+ Uvezeni otpad u tonama	= Ukupno
Otpad iz domaćinstva				
Staklena ambalaža				
Plastična ambalaža				
Papirna/kartonska ambalaža				
Kartonska miješana ambalaža				
Metalna ambalaža				
Drvena ambalaža				
Ukupni ambalažni otpad iz domaćinstva				
Otpad van domaćinstva				
Staklena ambalaža				
Plastična ambalaža				
Papirna/kartonska ambalaža				
Kartonska miješana ambalaža				
Metalna ambalaža				
Drvena ambalaža				
Ukupan ambalažni otpad van domaćinstva				

TABELA 4

Količina ambalažnog otpada, recikliranog i prerađenog na nacionalnoj teritoriji

	Ukupna prerađena i odstranjena ambalaža u tonama	Reciklirana količina		Prerađena količina	
		u tonama	u procentima	u tonama	u procentima
Otpad iz domaćinstva					
Staklena ambalaža					
Plastična ambalaža					
Papirna/kartonska ambalaža					
Kartonska miješana ambalaža					
Metalna ambalaža					
Drvena ambalaža					
Ukupan ambalažni otpad iz domaćinstva					
Otpad van domaćinstva					
Staklena ambalaža					
Plastična ambalaža					
Papirna/kartonska ambalaža					
Kartonska miješana ambalaža					
Metalna ambalaža					
Drvena ambalaža					
Ukupan ambalažni otpad van domaćinstva					